

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 2607
Ημερομ. Κατάθεσης: 12/5/2021

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον

Υπουργό Ανάπτυξης & Επενδύσεων

ΘΕΜΑ: Υπόμνημα μικροπωλητών λαϊκών αγορών Μαγνησίας «ΓΟΡΔΙΟΣ ΔΕΣΜΟΣ» επί του νομοσχεδίου για λαϊκές αγορές και υπαίθριο εμπόριο

Ο Βουλευτής Μαγνησίας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. – Προοδευτική Συμμαχία Αλέξανδρος Μεικόπουλος διαβιβάζει ως Αναφορά το με αρ. πρωτ. 368/28.04.2021 Υπόμνημα της Ένωσης Μικροπωλητών Λαϊκών Αγορών, Ειδών Ένδυσης, Υπόδησης και Οικιακής Χρήσης, Περιφερειακής Ενότητας Μαγνησίας «ΓΟΡΔΙΟΣ ΔΕΣΜΟΣ», το οποίο περιλαμβάνει τις εξειδικευμένες προτάσεις της Ένωσης επί του νομοσχεδίου «Αναμόρφωση και Εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου οργάνωσης και λειτουργίας των λαϊκών αγορών και του υπαίθριου εμπορίου».

Σύμφωνα με το Υπόμνημα, από το υπό διαβούλευση νομοσχέδιο καταδεικνύεται ότι ο μέχρι σήμερα διάλογος μεταξύ του αρμόδιου Υπουργείου και των εκπροσώπων παραγωγών και επαγγελματιών πωλητών των λαϊκών αγορών απέβη άγονος, καθώς ελάχιστες από τις προτάσεις τους αποτυπώνονται στο νομοσχέδιο, παρά τις όποιες διαβεβαιώσεις.

Οι εκπρόσωποι των πωλητών λαϊκών αγορών Μαγνησίας «ΓΟΡΔΙΟΣ ΔΕΣΜΟΣ», δηλώνουν την πλήρη αντίθεσή τους με το μεγαλύτερο μέρος του νομοσχεδίου, καλώντας με το Υπόμνημά τους σε εκ νέου έναρξη διαλόγου.

Επισυνάπτεται το Υπόμνημα της Ένωσης Μικροπωλητών Λαϊκών Αγορών, Ειδών Ένδυσης, Υπόδησης και Οικιακής Χρήσης, Περιφερειακής Ενότητας Μαγνησίας «ΓΟΡΔΙΟΣ ΔΕΣΜΟΣ»

Παρακαλώ για την απάντηση και τις δικές σας ενέργειες και να με ενημερώσετε σχετικά.

Αθήνα, 28.04.2021

**Ο καταθέτων βουλευτής
Μεικόπουλος Αλέξανδρος**

Αρ. Πρωτ. 368
Βόλος, 28/04/2021

Προς: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Κοινοποίηση: 1. Βουλευτές Μαγνησίας

2. Επιμελητήριο Μαγνησίας

3. ΟΕΒΕΜ

Θέμα: Προτάσεις επί του νομοσχεδίου «Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου οργάνωσης και λειτουργίας των λαϊκών αγορών και του υπαίθριου εμπορίου»

Αξιότιμες Κυρίες & Κύριοι,

Σας παραθέτουμε τις προτάσεις της Ένωσής μας επί του Νομοσχεδίου «Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου οργάνωσης και λειτουργίας των λαϊκών αγορών και του υπαίθριου εμπορίου» και παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη τη συγκυρία και την κρισιμότητα των στιγμών.

«Από τις διατάξεις του Νομοσχεδίου του Υπουργείου Ανάπτυξης που τέθηκε προς διαβούλευση στις 15-04-2021 δυστυχώς αποδεικνύεται ότι ο μέχρι σήμερα διάλογος του Υπουργείου με τους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών οργάνων των παραγωγών και επαγγελματιών πωλητών Λαϊκών Αγορών ήταν εντελώς προσχηματικός και κακόπιστος από την πλευρά του Υπουργείου Ανάπτυξης και είχε αποκλειστικό στόχο να καθησυχάσει και να περιφέρει τον κλάδο μας σε κατάσταση ύπνωσης και εφησυχασμού και να κατευνάσει προσωρινά τις αντιδράσεις που είχαν εκδηλωθεί.

Αξιότιμε κ. Υπουργέ !

Αξιότιμε κ. Γενικό Γραμματέα !

Παρότι, στις κατ' ιδίαν συναντήσεις μας λάβαμε διαβεβαιώσεις και δεσμεύσεις για διάφορα ζητήματα, εντούτοις ελάχιστες εξ αυτών των δεσμεύσεων αποτυπώθηκαν στο Νομοσχέδιο και μάλιστα τη στιγμή κατά την οποία, στις κατ' ιδίαν συζητήσεις μας αποδεχόσασταν και συμφωνούσατε με το δίκαιο των θέσεων και προτάσεών μας.

Επί των μελανών σημείων των άρθρων του Νομοσχεδίου :

Άρθρο 5 : Αποδείχθηκε περίτρανα μέχρι σήμερα ότι οι Δήμοι, με την αδράνεια και την αδιαφορία τους ως φορείς λειτουργίας δεν κατάφεραν να προσφέρουν απολύτως τίποτα στην ουσιαστική αναβάθμιση των λαϊκών αγορών, παρότι μέσα από τα ταμεία τους πέρασε πακτωλός χρημάτων από το ημερήσιο τέλος που εμείς από το μόχθο μας καταβάλλουμε.

Περιορίστηκαν όλοι ανεξαιρέτως οι δήμοι μόνο στην καθαριότητα η οποία σε πολλές περιπτώσεις ήταν μόνο υποτυπώδης. Φυσικά το Υπουργείο δεν μπήκε ποτέ στον κόπο να διαπιστώσει τον τεράστιο αριθμό χρημάτων που εισέπραξαν οι Δήμοι, ότι αυτά ουδέποτε ανταποδοτικά δεν επέστρεψαν στις λαϊκές αγορές και διατέθηκαν φυσικά για άλλους σκοπούς. Δεν ελέγχθηκε ποτέ, ούτε από εσάς ούτε από το Υπουργείο Εσωτερικών η πορεία τα ανταποδοτικότητας του τέλους. Σχεδόν κανένα έργο υποδομής δεν υλοποιήθηκε μέσα από το ανταποδοτικό ημερήσιο τέλος. Γνωρίζετε κύριοι ότι η πλειοψηφία των λαϊκών αγορών της χώρας δεν διαθέτει ούτε καν μία χημική τουαλέτα ; Αναφέρουμε το ελάχιστο οφειλόμενο που έπρεπε να πράξουν οι δήμοι . Δυστυχώς, το Υπουργείο συνεχίζει την κοντόφθαλμη πολιτική του επιμένοντας στο λάθος και μη θέλοντας να επιφέρει ουσιαστικές πράγματι και καινοτόμες και μακρόπνοες ριζικές αλλαγές στο χώρο των Λαϊκών Αγορών, με τη μεταφορά όλων των αρμοδιοτήτων λειτουργίας των Λαϊκών Αγορών στις Περιφέρειες της χώρας, έστω και με επιλογή της κάθε Περιφέρειας, εισάγοντας στο νομοσχέδιο τη λέξη «δύνανται». Δυστυχώς η ηγεσία του Υπουργείου δεν τολμά και κατ'ουσίαν δεν θέλει να δώσει νέα πνοή και ώθηση στις Λαϊκές Αγορές και μάλιστα κρυμμένη πίσω από την δήθεν άρνηση των Περιφερειάρχων. **Υποκριτική είναι η θέση αυτή, διότι οι Περιφερειάρχες εκδήλωσαν και εκδηλώνουν με κάθε τρόπο την πρόθεσή τους και τη βούλησή τους να αναλάβουν ένα τέτοιο εγχείρημα. Αυτό εκδηλώθηκε και επίσημα τόσο διά στόματος του Περιφερειάρχη κ. Τζιτζικώστα, των Περιφερειάρχων κ. Κασαπίδη και κ. Αγοραστού.** Σταματήστε να υποκρίνεστε !!!! Δεν θέλετε να κάνετε πράξη την αποκέντρωση, δεν θέλετε τίποτε άλλο πέραν από την λανθασμένη αντίληψή σας.

Επί της ουσίας. Δεν δόθηκαν με το Νομοσχέδιο στις Περιφέρειες της Χώρας αποφασιστικές αρμοδιότητες, έτσι ώστε όλα τα ζητήματα να λύνονται άμεσα και επιτόπου, μέσα από την άμεση παρέμβαση και εποπτεία της Περιφέρειας ως μοναδικού και κεντρικού οργάνου, εποπτείας, διοίκησης και ελέγχου των Λαϊκών Αγορών αρμοδιοτήτάς της. Κανένας δεν μπορεί να δει και να επιλύσει τα προβλήματα της Περιφέρειας του καλύτερα από τον Περιφερειάρχη και τα Περιφερειακά όργανα, με την ουσιαστική σύμπραξη των ανθρώπων που καθημερινά ζουν και εργάζονται στις Λαϊκές Αγορές και εν προκειμένω με τα συνδικαλιστικά όργανα δηλαδή τις Ομοσπονδίες των Λαϊκών Αγορών, όπου θα πρέπει να υπάρχει μία ανά Περιφέρεια. Θα πρέπει λοιπόν να θεσπιστεί ανά Περιφέρεια ένα κεντρικό Όργανο διοίκησης των Λαϊκών Αγορών της Περιφέρειας, το οποίο θα έχει αποφασιστικές αρμοδιότητες πάνω σε όλα ανεξαιρέτως τα ζητήματα των Λαϊκών Αγορών, με την έκδοση ατομικών και κανονιστικών πράξεων του Περιφερειάρχη με ή χωρίς κύρωση (ανάλογα) από το Περιφερειακό Συμβούλιο. Έτσι προτείνουμε :

Τη σύσταση Περιφερειακού Οργάνου Διοίκησης, λειτουργίας, εποπτείας Λαϊκών Αγορών είτε με την ονομασία «Ταμείο Λαϊκών Αγορών» ή «Διεύθυνση Λαϊκών Αγορών» ή όπως αλλιώς το οποίο θα εποπτεύεται από τις Περιφέρειες, αλλά θα έχει αυτοδιοικούμενο χαρακτήρα και δεν θα επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό. Οι οργανισμοί θα ασχολούνται «με την εύρυθμη λειτουργία των λαϊκών αγορών και των χιλιάδων δραστηριοποιούμενων παραγωγών και πωλητών, την κάλυψη των πάσης φύσεως λειτουργικών αναγκών, τη διοικητική τους υποστήριξη, τη διασφάλιση συνθηκών δημόσιας υγείας, τη φύλαξη των χώρων λειτουργίας των λαϊκών αγορών, τον εκσυγχρονισμό, τη βελτίωση αυτών, καθώς και την προβολή τους σε συνεργασία με τα συλλογικά όργανα των πωλητών σε αυτές». Στις διοικήσεις των Περιφερειακών αυτών οργάνων θα εκπροσωπούνται με ισάριθμα μέλη τα περιφερειακά συμβούλια και οι ομοσπονδίες παραγωγών και επαγγελματιών λαϊκών αγορών, ενώ με ένα μέλος θα συμμετέχουν εκπρόσωποι των δήμων, του Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων (ΕΦΕΤ) και της Αστυνομίας. Έτσι θα επιλύονται άμεσα και «επί τόπου» όλα τα ζητήματα, με τις ιδιαιτερότητες που έχει κάθε περιοχή και Περιφέρεια στις Λαϊκές της. Έτσι, δεν θα υπάρχουν μεσάζοντες-ιδιώτες, ενώ σκοπός είναι «να μην εξαρτώνται επαγγελματίες και παραγωγοί από τις τοπικές

συντεχνίες, μικροπελατειακές σχέσεις και ψηφοθηρικές πολιτικές που εξασκούν οι κατά τόπους δημοτικές Αρχές στην ευρύτερη επαρχία. Η οικονομική αυτοτέλεια των «οργανισμών» ή «Ταμείων Λαϊκών Αγορών» ή «Διευθύνσεων Λαϊκών Αγορών» θα διασφαλίζεται από το γεγονός ότι η χρηματοδότησή τους θα προέρχεται κυρίως από το ημερήσιο δικαίωμα που καταβάλουν οι πωλητές και σε καμιά περίπτωση δεν θα επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός. Έτσι, σε κάθε Περιφέρεια της Χώρας να συσταθεί ειδική Διεύθυνση Λαϊκών Αγορών ως χωριστό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (ΝΠΔΔ), με αποφασιστικές και εκτελεστικές αρμοδιότητες και εξουσίες, η οποία θα έχει ως αντικείμενο την οργάνωση, λειτουργία, εποπτεία, σχεδιασμό, μελέτη, έλεγχο και εν γένει λειτουργία των Λαϊκών Αγορών της κάθε Περιφέρειας, ή ως ΝΠΙΔ (είναι ζήτημα ειδικότερης μελέτης και επεξεργασίας), με σκοπό

α) την εύρυθμη γενική λειτουργία των λαϊκών αγορών της κάθε Περιφέρειας με ενιαίο γενικό κανονισμό αρχών για κάθε Λαϊκή Αγορά αλλά και διαφοροποιήσεις ανάλογα με την ιδιαιτερότητα της κάθε Λαϊκής, την εποπτεία, και τον έλεγχο της καθαριότητας, την απολύμανση και την απομάκρυνση των απορριμμάτων η οποία θα γίνεται με ευθύνη και φροντίδα των Δήμων, έναντι ανταλλάγματος από το ημερήσιο δικαίωμα.

β) την ίδρυση, μεταφορά, επέκταση και κατάργηση Λαϊκών Αγορών σε χώρους που διατίθενται από τους Δήμους (με αντάλλαγμα για τη χρήση του χώρου μέσα από το ημερήσιο τέλος).

γ) τον καθορισμό των θέσεων και την τοποθέτηση των πωλητών Λαϊκών Αγορών σε αυτές, με όρους ισονομίας.

δ) Την εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας περί Λαϊκών Αγορών και την έκδοση Κανονιστικών Πράξεων ενιαίων για όλες τις Λαϊκές Αγορές της οικείας Περιφέρειας αλλά και για κάθε Λαϊκή χωριστά όπου απαιτείται για την αντιμετώπιση μόνιμων ή έκτακτων προβλημάτων .

ε) Τον έλεγχο και τον εκτοπισμό του παρεμπορίου από τον χώρο των Λαϊκών Αγορών.

στ) την προστασία των αγροτικών προϊόντων και την εξυπηρέτηση των αναγκών του καταναλωτή.

ζ) την εισήγηση στον Περιφερειάρχη και στο Περιφερειακό Συμβούλιο ανάλογα, για τη λήψη μέτρων για την αποτελεσματική οργάνωση και λειτουργία των Λαϊκών Αγορών, αλλά και τη λήψη μέτρων για οποιοδήποτε θέμα αφορά την εύρυθμη λειτουργία τους και των προωθητικών ή ερευνητικών ενεργειών για την προβολή, ανάπτυξη και προώθηση του θεσμού των Λαϊκών Αγορών.

η) την εισήγηση για την προκήρυξη νέων αδειών, καθώς και του είδους και του αριθμού αυτών.

θ) την τήρηση ηλεκτρονικού μητρώου λαϊκών αγορών για κάθε θέμα λαϊκής αγοράς της Περιφέρειας.

ι) την λειτουργική τοποθέτηση των ειδών ανά κατηγορία.

η) την δημιουργία υποδομών.

Και τέλος όλες τις άλλες αρμοδιότητες των 9μελών Επιτροπών του άρθρου 28 του Ν. 4497/2017 οι οποίες γίνονται πλέον αποφασιστικές. Δεν θα εισηγείται επί θεμάτων αλλά θα αποφασίζει μετά από σύμφωνη γνώμη της ανά Περιφέρεια Ομοσπονδίας η γνώμη της οποίας θα είναι γνωμοδοτική και μόνο.

Αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Λαϊκών Αγορών θα είναι :

α) η έκδοση των αδειών προσέλευσης των επαγγελματιών πωλητών και παραγωγών Λαϊκών Αγορών, με αυστηρή ενημέρωση και παρακολούθηση του γενικού ηλεκτρονικού μητρώου επαγγελματιών πωλητών και παραγωγών και των ατομικών φακέλων , για το οποίο θα υπάρχει πρόσβαση για κάθε όμορη Περιφέρεια.

β) η φροντίδα για τις μεταβολές των αδειών και τις αλλαγές των λαϊκών που

δραστηριοποιούνται.

γ) οι εισηγήσεις και καταγγελίες για ελέγχους και κυρώσεις στο αρμόδιο τμήμα εμπορίου της Περιφέρειας, το οποίο διατηρεί την αυτοτέλειά του.

δ) η απόφαση για τη λειτουργία, επέκταση ή κατάργηση Λαϊκής, ανάλογα με τις ανάγκες και μέσα από το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

ε) η τοποθέτηση των εκθετών Λαϊκών Αγορών και η διαγράμμιση των χώρων λειτουργίας των Λαϊκών Αγορών.

ζ) ο καθορισμός και η είσπραξη του ημερήσιου δικαιώματος και η απόδοση του ποσοστού στους Δήμους για τον παραχωρούμενο χώρο της Λαϊκής Αγοράς, το ποσοστό στην Ομοσπονδία της Περιφέρειας, το ποσοστό για τη διανομή κουπονιών σε ευπαθείς ομάδες πληθυσμού για αγορές στη Λαϊκή Αγορά. Το υπόλοιπο θα παραμένει ως έσοδο της Περιφέρειας, για τα έξοδα λειτουργίας του Νομικού Προσώπου «Διεύθυνση Λαϊκών Αγορών» ή Οργανισμός Λαϊκών Αγορών και για την προβολή και προώθηση του θεσμού των Λαϊκών Αγορών.

Το νομικό αυτό πρόσωπο της Περιφέρειας με την επωνυμία «Διεύθυνση Λαϊκών Αγορών» (ή όπως αλλιώς), θα αποτελείται :

α) τον αρμόδιο Αντιπεριφερειάρχη ή τον Εντεταλμένο Σύμβουλο Λαϊκών Αγορών ως Πρόεδρο

β) έναν εκπρόσωπο των Δήμων

γ) έναν (1) εκπρόσωπο των επαγγελματιών πωλητών

δ) έναν (1) εκπρόσωπο των παραγωγών της Περιφέρειας οι οποίοι θα ορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας της κάθε Περιφέρειας.

ε) τον εκάστοτε Διευθυντή ή τον αναπληρωτή του, του Τμήματος Εμπορίου της κάθε Περιφέρειας.

Το Νομικό Πρόσωπο «Διεύθυνση Λαϊκών Αγορών Περιφέρειας...», θα εξυπηρετείται από τους υπαλλήλους του Τμήματος Εμπορίου ή του Τμήματος Ανάπτυξης της Περιφέρειας.

Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται :

- Άμεσος και ουσιαστικός έλεγχος των Λαϊκών Αγορών
- Εγγύτητα αλλά και ενιαία και άμεση αντιμετώπιση των προβλημάτων, αλλά και ταυτόχρονα άμεσο εντοπισμό των ιδιαιτεροτήτων και προβλημάτων της κάθε Λαϊκής χωριστά.
- Ευέλικτο και υπεύθυνο σχήμα διοίκησης
- Πλήρης έλεγχος όλων των δραστηριοποιούμενων στον χώρο των Λαϊκών Αγορών, αλλά και όσων παραγωγών προσέρχονται από άλλες Περιφέρειες.
- Γίνεται πράξη ένα σύγχρονο μοντέλο αποκεντρωμένης διοίκησης με την άμεση αντιμετώπιση των προβλημάτων του κάθε τόπου .
- Ουσιαστική συμμετοχή των μοχθούντων στις Λαϊκές Αγορές οι οποίοι μπορούν καλύτερα από τον καθένα να προβάλουν και να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα των Λαϊκών Αγορών.
- Αμεσότητα και εγγύτητα στα προβλήματα και στην επίλυσή τους με άμεση και σαφή γνώση των ιδιαιτεροτήτων ακόμη και της πιο απομακρυσμένης λαϊκής.
- Πλήρης έλεγχος κάθε είδους παρανομίας .
- Πλήρης πάταξη του παρεμπορίου
- Άμεσος έλεγχος παραγωγών εντόπιων και εκτός Περιφέρειας με την πρόσβαση του νομικού προσώπου στο Μητρώο κάθε Περιφέρειας
- Ενιαία έρευνα, προβολή και προώθηση μέσω επικοινωνιακών προβολών ή και σεμιναρίων των Λαϊκών Αγορών κάθε Περιφέρειας χωριστά.
- Χωροθέτηση, τοποθέτηση και διαγράμμιση από το υπάρχον καταρτισμένο επιστημονικό και τεχνικό προσωπικό που διαθέτει κάθε Περιφέρεια.

- Ενιαία ανανέωση, έκδοση και προκήρυξη νέων αδειών και όχι από κάθε Δήμο χωριστά, με τα όσα προβλήματα προέκυψαν.
- Απαλλαγή των Δήμων από ένα μεγάλο κομμάτι ευθύνης τους, το οποίο άλλωστε δεν διαχειρίστηκαν μέχρι σήμερα και με τον καλύτερο τρόπο, αφού βλέπουν τους δραστηριοποιούμενους στις Λαϊκές Αγορές ως μέσο είσπραξης και μόνο, χωρίς τη δημιουργία καμίας υποδομής όπως αποδείχθηκε.
- Ενιαία και ισότιμη δημιουργία υποδομών για κάθε Λαϊκή, με έμφαση στις ιδιαιτερότητές τους.
- Ενιαία παρακολούθηση διακίνησης, επάρκειας και τιμών προϊόντων.
- Ενιαία πληροφόρηση των πολιτών
- Επιστημονικό και Τεχνικό προσωπικό των Περιφερειών στη διάθεση του Νομικού Προσώπου για κάθε ζήτημα Λαϊκών Αγορών και η άμεση μέριμνα για την εκτέλεση κάθε είδους εργασιών στο χώρο των Λαϊκών Αγορών.
- Ενιαία επεξεργασία, μηχανογράφηση και ταξινόμηση για κάθε Περιφέρεια.
- Η ενιαία σχεδίαση απλουστευμένων εντύπων για κάθε συναλλαγή με τους σχετιζόμενους με τις Λαϊκές αγορές κάθε Περιφέρειας
- Η ενιαία εκτέλεση προϋπολογισμού και ισολογισμού από την είσπραξη του ημερησίου δικαιώματος και η άμεση διάθεση κονδυλίων μέσα απ' αυτό.
- Ενιαία πληροφόρηση δραστηριοποιούμενων επαγγελματιών αλλά και πολιτών.
- Πλήρης διαφάνεια του εισπραττομένου ημερησίου δικαιώματος.
- Ενιαίος, αναλογικός και δίκαιος καταμερισμός κουπονιών σε άπορους συμπολίτες της Περιφέρειας.
- Ευγενής άμιλλα, δημιουργική ανταγωνιστικότητα και ανταλλαγή εμπειριών και τεχνογνωσίας μεταξύ των Περιφερειών.

Συνοψίζοντας, το Διοικητικό Συμβούλιο του Νομικού αυτού προσώπου :

- α). δίνει τις γενικές κατευθύνσεις, ασκεί τον έλεγχο επί των εργασιών του Ταμείου και εκδίδει τις άδειες των πωλητών λαϊκών αγορών
- β). εισηγείται στο αρμόδιο Όργανο ανάλογα με το πλαίσιο της αρμοδιότητας του καθενός, κάθε πρόσφορο μέτρο για την αποτελεσματική οργάνωση και λειτουργία των αγορών και υποβάλλει προτάσεις στον Περιφερειάρχη ή στον αρμόδιο Δήμαρχο ή όπου άλλου προβλέπεται για την χωροθέτηση των λαϊκών αγορών
- γ). αποφασίζει για θέματα εύρυθμης λειτουργίας και εσωτερικής οργάνωσης του Ταμείου
- δ). επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις στους πωλητές λαϊκών αγορών, σε περιπτώσεις παράβασης των κείμενων διατάξεων
- ε). αποφασίζει για θέματα λειτουργίας, οργάνωσης και ελέγχου των λαϊκών αγορών, στα οποία περιλαμβάνεται και η τήρηση του μητρώου αδειούχων πωλητών, επαγγελματιών και παραγωγών.
- στ). αναθέτει στις υπηρεσίες του Ταμείου την άσκηση των αρμοδιοτήτων του κατά την κρίση του και κατά περίπτωση.
- ζ). αποφασίζει για την πραγματοποίηση ερευνών, σεμιναρίων, διαφημιστικών και επικοινωνιακών ενεργειών και γενικότερα προβαίνει σε κάθε δραστηριότητα για την επίτευξη των στόχων του.
- η) γνωμοδοτεί για τον αριθμό και το είδος των χορηγούμενων αδειών επαγγελματιών πωλητών λαϊκών αγορών
- θ). συντάσσει, τροποποιεί και εγκρίνει κατά περίπτωση τον ετήσιο προϋπολογισμό και τον οικονομικό απολογισμό.
- Αξιοποιεί Ευρωπαϊκά ή άλλα Προγράμματα.
- Η λειτουργία του συμβουλίου του Ταμείου –Διεύθυνσης ή Οργανισμού θα διέπεται από τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

Άρθρο 5 παρ. 8 εδ. αδ : Ευλκιρινά είναι ακατανόητη η εμμονή του Υπουργείου να αναθέτει και να δίνει τη δυνατότητα να ανατεθούν καθήκοντα σε ιδιώτες, όπως για παράδειγμα την καθαριότητα, τη διαγράμμιση, τη φύλαξη ή την εύρυθμη λειτουργία των Λαϊκών Αγορών. Το κόστος ανεβαίνει κατακόρυφα από τη στιγμή που ήδη ο φορέας λειτουργίας διαθέτει το προσωπικό (μόνιμο ή με συμβάσεις) που ήδη απασχολεί και πληρώνει και την καθαριότητα π.χ. θα την εκτελούσε ούτως ή άλλως είτε διεξαγόταν οι λαϊκές αγορές στους συγκεκριμένους χώρους είτε όχι. Ομοίως και για την τήρηση της εύρυθμης λειτουργίας όπου οι περισσότεροι δήμοι διαθέτουν δημοτική αστυνομία που ήδη απασχολεί και πληρώνει, όπως και για τη διαγράμμιση οι ήδη απασχολούμενοι στις τεχνικές υπηρεσίες υπάλληλοι των Δήμων εκτελούν εργασίες διαγράμμισης.

Τα άσκοπα χρήματα που θα διατεθούν σε ιδιώτες μπορούν να διατίθενται για τη βελτίωση των συνθηκών στις λαϊκές αγορές, προς όφελος των πωλητών και κυρίως των καταναλωτών.

Η διάταξη αυτή θα πρέπει να διαγραφεί.

Άρθρο 7 παρ. 3 – Πρότυπες Λαϊκές αγορές :

Όλες ανεξαρτήτως οι Λαϊκές Αγορές, εμείς επιθυμούμε να είναι πρότυπες με την έννοια που αποτυπώνεται στην παρ. 3 του άρθρου 7 . Θα πρέπει όμως σαφώς και κατηγορηματικώς να διασφαλιστεί η συμμετοχή των υφιστάμενων αδειούχων σε αυτές και πριν γίνει οποιαδήποτε προκήρυξη θέσεων ή αδειών για τις πρότυπες Λαϊκές αγορές που θα δημιουργήσουν οι φορείς λειτουργίας, να διασφαλίζεται πρώτα η συμμετοχή μας σε αυτές , με τις άδειες που ήδη κατέχουμε. Δυστυχώς, από τη διατύπωση του άρθρου αφήνεται παράθυρο δραστηριοποίησης σε αυτές νέων ελευθέρων επαγγελματιών και μάλιστα με νέα προϊόντα και διαφορετικό αντικείμενο από τα προβλεπόμενα στο παρόν νομοσχέδιο. Διαφωνούμε κάθετα και προτείνουμε, εμείς οι υφιστάμενοι αδειούχοι ή οι νέοι αδειούχοι να δυνάμεθα να προσθέσουμε προϊόντα με διαφορετικό αντικείμενο και όχι τρίτοι ελεύθεροι επαγγελματίες ή και νομικά πρόσωπα. Έστω και πιλοτικά προτείνουμε φορέας αποκλειστικής λειτουργίας των πρότυπων Λαϊκών Αγορών να είναι οι Περιφέρειες της χώρας με νομικό πρόσωπο που θα συστήσουν.

Άρθρο 8 – Κανονισμός λειτουργίας . (επί των παρ. 2 περ. ε. και στ)

Το εδ.. ε' της παρ. 2 του άρθρου 8 : «Η μορφή των εκθετηρίων των πωλητών, τα οποία πρέπει να φέρουν πρόχειρο στέγαστρο ενιαίου τύπου και υλικού και χρώματος διαφορετικού, ανάλογα με την ιδιότητα του πωλητή και την πινακίδα. Απαγορεύεται κάθε μορφής διαφήμιση επί των εκθετηρίων»

Προτείνουμε το κόστος των στεγάστρων ενιαίου τύπου των ομοιόμορφων πινακίδων να αναλάβει εξ' ολοκλήρου ο φορέας λειτουργίας μέσα από το ημερήσιο τέλος. Ως αναλώσιμα υλικά να αντικαθίστανται από το φορέα λειτουργίας κάθε δύο έτη πάντα από κονδύλια μέσα από το ημερήσιο τέλος. Έτσι επιτυγχάνεται πλήρης ομοιομορφία υλικών, ποιότητας και χρωμάτων και αισθητικής, αλλά επιτέλους ας δούμε και μια αξιοποίηση των χρημάτων μας από το ημερήσιο τέλος που καταβάλλουμε στους φορείς λειτουργίας. Μέχρι σήμερα δεν είδαμε απολύτως τίποτα !!!!!

Το εδ., στ.' της παρ. 2 του άρθρου 8 : « Το καταβαλλόμενο τέλος για κάθε θέση ορίζεται από τον φορέα λειτουργίας». Η περίπτωση αυτή να διαγραφεί. Το ημερήσιο τέλος είναι ενιαίο για όλη τη Λαϊκή αγορά ανά μήκος πάγκου και δεν μπορεί να υπάρχει και να καθορίζεται τέλος για κάθε θέση. Μόνο προβλήματα θα δημιουργήσει με τις αυθαίρετες πρακτικές και ερμηνείες του νόμου από τους Δήμους ως φορέων λειτουργίας.

Άρθρο 10 : Να υπάρχει επόπτης λειτουργίας της Λαϊκής Αγοράς, ο οποίος θα ορίζεται από

τον φορέα λειτουργίας με συγκεκριμένα καθήκοντα, ο οποίος θα συνεπικουρείται στο έργο του από εκπροσώπους των σωματείων. Είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος για την εύρυθμη λειτουργία της Λαϊκής Αγοράς.

ΆΡΘΡΟ 15 : Σύμφωνα με την παρ. 1 εδ. β και βα του άρθρου 15 οι παραγωγοί και επαγγελματίες κάτοχοι θέσης δραστηριοποίησης σε λαϊκές αγορές (συμμετέχουν για το 5% των θέσεων), εφόσον δραστηριοποιούνται έως τέσσερις (4) μέρες σε λαϊκές αγορές, ενώ κάτοχοι άδειας στάσιμου εμπορίου και πλανόδιας δραστηριοποίησης (συμμετέχουν για το 10% των θέσεων). Ειλικρινώς προσπαθούμε να κατανοήσουμε την άδικη αυτή διαφοροποίηση της ποσόστωσης. Για ποιο λόγο ακριβώς γίνεται αυτός ο παντελώς άδικος και άνισος διαχωρισμός ; Παρότι οι πωλητές λαϊκών αγορών, όπως το αναφέρει δραστηριοποιούνται μόνο 4 ημέρες – δηλαδή σημαίνει ότι δεν έχουν εργασία – εντούτοις τους περιορίζει σε ποσοστό συμμετοχής μόνο στο 5% επιφυλάσσοντας για άλλους 80% και για το στάσιμο εμπόριο το 10%. Παρότι μας δώσατε υπόσχεση και δέσμευση ότι θα καταργηθεί η ποσόστωση του 5%, εντούτοις, όπως και σε άλλα δεν τηρήσατε τις δεσμεύσεις σας κατά τη διαδικασία του διαλόγου που προηγήθηκε του Νομοσχεδίου. Προτείνουμε και απαιτούμε την κατάργηση της ποσόστωσης του 5% και ελεύθερη συμμετοχή μας σε βραχυχρόνιες αγορές.

ΑΡΘΡΟ 24 παρ. 3 : 3. Για κάθε προκηρυσσόμενη θέση άσκησης δραστηριοποίησης σε υπαίθριες αγορές και κάθε πλανόδια δραστηριοποίηση, η αρμόδια αρχή αναφέρει το καταβαλλόμενο τέλος για το σύνολο του χρόνου δραστηριοποίησης, τον τρόπο και τον χρόνο καταβολής του τέλους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον κανονισμό λειτουργίας της αγοράς ή τη σχετική απόφαση του δήμου για το στάσιμο εμπόριο, και της περιφέρειας για το πλανόδιο εμπόριο.

Επαναδιατυπώνεται απαραδέκτως ότι για κάθε θέση άσκησης δραστηριοποίησης σε υπαίθριες αγορές....η αρμόδια αρχή αναφέρει το καταβαλλόμενο τέλος δημιουργώντας σύγχυση στις λαϊκές αγορές, όπου το ημερήσιο τέλος είναι ένα και ενιαίο για όλους ανά μήκος πάγκου. Θα πρέπει να αποσαφηνιστεί.

Άρθρο 24 : Όχι στην προκήρυξη της θέσης για τον παραγωγό πωλητή. Η συγκεκριμένη διάταξη βρίσκει παντελώς αντίθετους όλους εμάς τους δραστηριοποιούμενους στο χώρο των Λαϊκών Αγορών, είτε είμαστε παραγωγοί είτε επαγγελματίες πωλητές, διότι η συγκεκριμένη διάταξη αλλοιώνει ολοκληρωτικά το πνεύμα, το σκοπό και την ιστορική φυσιογνωμία των Λαϊκών Αγορών που δεν είναι άλλος από την εβδομαδιαία πώληση φρέσκων τροφίμων με κύριο σκοπό την προμήθευση του πληθυσμού με βασικά προϊόντα διατροφής κατευθείαν από τον παραγωγό από την μια, και για να δώσει την δυνατότητα στον παραγωγό να διοχετεύσει τα προϊόντα του κατευθείαν στον καταναλωτή από την άλλη, χωρίς την παρέμβαση μεσαζόντων, εμπόρων και λοιπών εμπλεκόμενων, επιτυγχάνοντας έτσι πολύ καλύτερες τιμές, αλλά δίνοντας τη μοναδική δυνατότητα και στον καταναλωτή να γνωρίζει και να επιλέγει τον συγκεκριμένο παραγωγό από τον οποίο θα προμηθευτεί. Ο παραγωγός επιβάλλεται να μπορεί να προσέρχεται ελεύθερα στο χώρο της Λαϊκής Αγοράς χωρίς κανένα απολύτως περιορισμό και κυρίως χωρίς να περιμένει την προκήρυξη θέσης, για όλους τους παραπάνω λόγους, αλλά και διότι πολύ απλά ούτε και τα ευάλωτα προϊόντα του μπορούν να περιμένουν.

Άρθρο 24 παρ. 10 : « Η οικονομική προσφορά αναφέρει προσφερόμενη τιμή, ανά προκηρυσσόμενη θέση και δικαίωμα για πλανόδια δραστηριοποίηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος και τους όρους της προκήρυξης»

Το όποιο κριτήριο οικονομικής προσφοράς αναφέρεται στο Νομοσχέδιο στο χώρο των

Λαϊκών Αγορών μας βρίσκει αντίθετους και θα πρέπει να απαλειφθεί.

Άρθρο 27 παρ. 7 : 7. «Υφιστάμενοι αδειούχοι καθώς και όσοι αποκτήσουν άδεια με τις διατάξεις του παρόντος δύνανται να λαμβάνουν μέρος σε προκήρυξη για χορήγηση θέσης δραστηριοποίησης σε λαϊκή αγορά, μόνο σε διαφορετική περιφέρεια από εκείνες στις οποίες ήδη δραστηριοποιούνται.»

Ειλικρινά δεν κατανοούμε την έννοια της διάταξης αυτής. Είναι κάκιστα διατυπωμένη, οδηγεί σε άτοπα συμπεράσματα. Τι σημαίνει ακριβώς δύνανται να λαμβάνουν μέρος σε προκήρυξη για χορήγηση θέσης δραστηριοποίησης σε λαϊκή αγορά μόνο σε διαφορετική Περιφέρεια από εκείνες που ήδη δραστηριοποιείται ; Η παράγραφος αυτή ή θα επαναδιατυπωθεί για να γίνει κατανοητή διαφορετικά θα πρέπει να απαλειφθεί στο σύνολό της.

Άρθρο 28 παρ.2 « Σε περίπτωση ισοβαθμίας, η θέση δραστηριοποίησης και το δικαίωμα πλανόδιας δραστηριοποίησης, χορηγούνται ως εξής:
α) Παραγωγός πωλητής: Κριτήριο για τη χορήγηση αποτελεί το εκκαθαριστικό σημείωμα του τελευταίου οικονομικού έτους με τον μεγαλύτερο κύκλο εργασιών (τζίρος).
β) Επαγγελματίας πωλητής: Κριτήριο για τη χορήγηση αποτελεί η υψηλότερη οικονομική προσφορά».

Κριτήριο δηλαδή για τον παραγωγό πωλητή αποτελεί το εκκαθαριστικό σημείωμα του τελευταίου οικονομικού έτους με το μεγαλύτερο κύκλο εργασιών –τζίρο. Τι είδους κριτήριο είναι αυτό. Δηλαδή εάν κάποιος έχει μικρότερη καλλιεργήσιμη γη από κάποιον άλλον και κατά λογική συνέπεια μικρότερο κύκλο εργασιών θα αποκλείεται; Θα αποκλείεται ακόμα και αν κατ'αναλογία έχει καλύτερη στρεμματική απόδοση από αυτό με το μεγαλύτερο τζίρο. Ποια είναι η λογική του κριτηρίου αυτού; Δηλαδή αν εγώ παράγω πέντε στρέμματα με πρότυπες καλλιέργειες, με άριστα προϊόντα με στρεμματική απόδοση μεγαλύτερη και ποιοτικότερη από τον άλλο που έχει 20 στρέμματα χωρίς τα δικά μου ποιοτικά χαρακτηριστικά αλλά θα έχει ελαφρώς μεγαλύτερο τζίρο θα με αποκλείει ; Ωραία λογική !
Να τροποποιηθεί και να γίνεται με κλήρωση.

Επίσης το εδ. 2 της παρ. 2 του άρθρου 28 προβλέπει για τους επαγγελματίες πωλητές την οικονομική προσφορά. Επαναλαμβάνουμε και πάλι με κάθε τόνο ότι η λέξη οικονομική προσφορά δεν μπορεί να έχει θέση στο χώρο της Λαϊκής Αγοράς. Τα μόνο κριτήρια θα πρέπει να είναι κοινωνικά και ως έσχατη επιλογή το κριτήριο της κλήρωσης. Επιπλέον ο νομοθέτης θα πρέπει να διαχωρίσει σαφώς τη διαδικασία χορήγησης θέσης σε υφιστάμενους αδειούχους από τη χορήγηση θέσης με νέα άδεια. Από το πλέγμα των διατάξεων του άρθρου 28 παρ. 2 εδ. β και των διατάξεων του άρθρου 29 παρ. 3 γίνεται σαφές ότι κριτήριο για να διεκδικήσει ένας υφιστάμενος πωλητής νέα θέση είναι οι μέρες που δεν έχει λαϊκή. Δηλαδή λαμβάνει ένα μόριο για κάθε ημέρα που δεν έχει εργασία, όπως προκύπτει και από το Παράρτημα 3. Συνεπώς για τον επαγγελματία πωλητή αυτό το μοναδικό ένα μόριο θα οδηγεί σε πολλαπλές ισοβαθμίες και η θέση να κατακυρώνεται στον πλειοδότη πωλητή σύμφωνα με την παρ. 2 εδ. β του άρθρου 28., γεγονός απαράδεκτο και μη αποδεκτό από εμάς τους ανθρώπους των Λαϊκών Αγορών. Δεν μπορεί να είναι κριτήριο η οικονομική προσφορά. Δεν το αποδεχόμαστε. Επιμένουμε στη θέσπιση κοινωνικών κριτηρίων και σε περίπτωση ισοβαθμίας την κλήρωση.

Άρθρο 29 : Κρίνεται επιτακτική ανάγκη η προσθήκη και άλλων κριτηρίων για τους επαγγελματίες πωλητές. Και αυτό διότι, όπως προαναφέρθηκε, το μοναδικό κριτήριο των ημερών μη δραστηριοποίησης οδηγεί σε πολλαπλές ισοψηφίες. Η προσθήκη και άλλων κριτηρίων, όπως η παλαιότητα της άδειας, η εντοπιότητα και θα αποφευχθεί ή περιοριστεί σημαντικά η πιθανότητα πολλαπλών ισοψηφιών.

Άρθρο 30 παρ.3 εδ. Β. αποδεικτικό ενημερότητας του άρ.12 ν.4174/2013 (φορολογική ενημερότητα”).

Δυστυχώς η ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης συνεχίζει να επιμένει στο τραγικό λάθος της ευθείας επαναφοράς της φορολογικής ενημερότητας, από το παράθυρο δε επαναφέρει και την ασφαλιστική ενημερότητα, για τη θεώρηση των αδειών μας, παρότι είχαν καταργηθεί με το άρθρο 84 του ν. 4582/2018 και μάλιστα μετά από παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη μετά από Προσφυγή της Ομοσπονδίας Πωλητών Λαϊκών Αγορών Δυτικής Μακεδονίας «ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» . Και μόνο λοιπόν η απλή σκέψη από την πλευρά του Υπουργείου να επαναφέρει την ασφαλιστική και φορολογική ενημερότητα, για τη θεώρηση των αδειών μας, μετά μάλιστα και από την **παρέμβαση της Ανεξάρτητης Αρχής του Συνηγόρου του Πολίτη** περί της αντισυνταγματικότητας της υποχρέωσης για τη θεώρηση τουλάχιστον υφισταμένων αδειών, **αποτελεί κατά την άποψή μας «νομικό πραξικόπημα», καταπάτηση κάθε έννοιας οικονομικής και επαγγελματικής ελευθερίας όπως αυτή την προασπίζει το άρθρο 5 παρ. 2 του Συντάγματος καθώς και με τις αρχές της ισότητας και αναλογικότητας**, δεδομένου μάλιστα ότι απαίτηση φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας για θεώρηση αδειάς λειτουργίας δεν απαιτείται από κανένα άλλο επαγγελματικό κλάδο. Στην ίδια αναφορά του μάλιστα η Ανεξάρτητη Αρχή του Συνηγόρου του Πολίτη προτρέπει την Πολιτεία να καταβάλει κάθε προσπάθεια, ώστε στα νομοθετικά κείμενα να αποφεύγεται η ταύτιση του δημοσιονομικού – ταμειακού συμφέροντος του δημοσίου, με την έννοια του δημόσιου συμφέροντος, το οποίο αποτελεί θεμελιώδη έκφανση της δημοκρατικής αρχής και του κράτους δικαίου.

Γίνεται λοιπόν απόλυτα κατανοητό ότι η όποια σκέψη επαναφοράς της υποχρέωσης προσκόμισης φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας για την θεώρηση των αδειών μας βρίσκει αντίθετους.

Ομοίως όμως,την ίδια ακριβώς προβληματική εμφανίζει και το άρθρο 285 του «Κώδικα Δήμων & Κοινοτήτων» . 3463/2006 ΦΕΚ Α΄114/30.6.2006. , όπου στο άρθρο 285 «Ενημερότητα οφειλών» προβλέπεται το εξής επίσης αντισυνταγματικό και απαράδεκτο. : «Προϋπόθεση για τη χορήγηση οποιασδήποτε μορφής αδειών από Δήμους και Κοινότητες είναι η μη ύπαρξη, εις βάρος του ενδιαφερομένου, βεβαιωμένων ληξιπρόθεσμων οφειλών προς αυτούς, με εξαίρεση τις περιπτώσεις εκκρεμοδικίας και του διακανονισμού καταβολής αυτών, σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία».

Επ’ αυτού επίσης, μετά από προσφυγή σωματείου μας προκλήθηκε ερώτημα προς το **ΝΣΚ το οποίο με την υπ’ αριθ. 145/2018 γνωμοδότηση του**, γνωμοδοτεί ομόφωνα μεταξύ άλλων ότι η ανυπαρξία βεβαιωμένων ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τους Δήμους, αφορά το χρόνο χορήγησης της άδειας και όχι τη διάρκεια ισχύος της. Θεωρούμε ότι καθίσταται επιβεβλημένη η τροποποίηση του άρθρου 285 του Ν. 3463/2006 ΦΕΚ Α΄114/30.6.2006 μετά την πλήρη αποδοχή της γνωμοδότησης του ΝΣΚ από το αρμόδιο Υπουργείο.

Προς αποφυγή κάθε παρερμηνείας επιτρέψτε μας να τονίσουμε ότι, εμείς οι άνθρωποι που δραστηριοποιούμαστε και μοχθούμε καθημερινά στο χώρο των Λαϊκών Αγορών, επιθυμούμε να είμαστε απολύτως νόμιμοι και να εκπληρώνουμε στο ακέραιο όλες τις φορολογικές και άλλες υποχρεώσεις μας απέναντι στη Πολιτεία.

Η κατάφορη αυτή αδικία και δυσμενή εις βάρος μας διάκριση όπως προαναφέραμε, εξαλείφθηκε μετά από προσφυγή μας στην Ανεξάρτητη Αρχή του Συνηγόρου του Πολίτη, ο οποίος παρενέβη προς τα αρμόδια υπουργεία, τονίζοντας ότι η επιβολή a priori φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας ως προϋπόθεση άσκησης υπαιθρίου εμπορίου, δεν βρίσκεται σε αρμονία με το δικαίωμα οικονομικής και επαγγελματικής ελευθερίας σύμφωνα με το άρθρο 5 του Συντάγματος, καθώς και με τις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας, αφού η φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα δεν

είναι προαπαιτούμενο για τη θεώρηση-ανανέωση της άδειας σε κανέναν άλλο επαγγελματικό κλάδο.

Στο πόρισμά του, το οποίο απέστειλε σε όλους τους συναρμόδιους Υπουργούς τονίζει επίσης ότι « η ελευθερία ανάπτυξης της προσωπικότητας και συμμετοχής στη ζωή της χώρας, σύμφωνα με το άρθ. 5 παρ. 1 του Συντάγματος¹ περιλαμβάνει και την ελευθερία της εργασίας και του επαγγέλματος, στην οποία προέχει κυρίως το στοιχείο της προσφοράς προσωπικών υπηρεσιών και όχι το στοιχείο της επένδυσης κεφαλαίου. Στο πλαίσιο αυτό ο καθένας μπορεί να επιλέγει και να ασκεί το επάγγελμα που επιθυμεί, ακόμη και αν η άσκηση του επαγγέλματος αυτού προϋποθέτει την έκδοση προηγούμενης διοικητικής άδειας, υπό τους ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις που έχει επιβάλλει ο νομοθέτης ο οποίος μπορεί να θέτει και άλλους περιορισμούς προκειμένου να διασφαλίσει άλλα συνταγματικά αγαθά. Όπως όμως γίνεται δεκτό από τη θεωρία και νομολογία «οι όροι και προϋποθέσεις είναι συνταγματικά ανεκτοί, εφόσον ορίζονται γενικώς κατά τρόπο αντικειμενικό και δικαιολογούνται εξ αποχρώντων λόγων γενικότερου δημοσίου ή κοινωνικού συμφέροντος. Ειδικότερα, ως τέτοια αντικειμενικά κριτήρια, των οποίων η εκπλήρωση είναι αναγκαία για την άσκηση ορισμένου επαγγέλματος νοούνται μόνο όροι και προϋποθέσεις, οι οποίες να ανταποκρίνονται στην απορρέουσα από την αρχή του κράτους δικαίου, αρχή της αναλογικότητας, κατά την οποία οι εκ μέρους του νομοθέτη και της διοικήσεως επιβαλλόμενοι περιορισμοί στην άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνο οι αναγκαίοι και να συνάπτονται προς τον υπό του νόμου επιδιωκόμενο σκοπό» (βλ. ΣτΕ 2112/1984). Ακολουθώντας, οι όροι σε κάθε περίπτωση πρέπει να βρίσκονται σε συνάφεια προς το αντικείμενο και το χαρακτήρα του επαγγέλματος και να μη συνεχονται με στοιχεία συμπτωματικά λαμβανόμενα υπόψη ή άσχετα προς το αντικείμενο της επαγγελματικής δραστηριότητας, ότι η φορολογική ενημερότητα θεσπίστηκε για μια σειρά συναλλαγών και δραστηριοτήτων αμιγώς οικονομικού περιεχομένου ώστε να εξασφαλίζεται, με τρόπο πρόσφορο, αναγκαίο και αποτελεσματικό η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος σκοπού. Ότι οι διατάξεις που ορίζουν ως απαιτούμενα δικαιολογητικά, για την έκδοση και ανανέωση των αδειών άσκησης υπαίθριου εμπορίου, την φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα, αφενός είναι ξένες και μη συναπτόμενες με τους επιδιωκόμενους σκοπούς του νομοθέτη, όπως εξειδικεύονται στην αιτιολογική έκθεση και αναφέρθηκαν πιο πάνω, αφετέρου συνεπάγονται σαφώς μεγαλύτερη βλάβη των διοικουμένων, δεδομένου ότι οδηγούν τα πρόσωπα που δε διαθέτουν στον παρόντα χρόνο τα δικαιολογητικά αυτά, στον πλήρη αποκλεισμό από την πρόσβαση στο συγκεκριμένο επάγγελμα, κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας. Η επιδίωξη διασφάλισης της καταβολής κάθε ληξιπρόθεσμης φορολογικής ή ασφαλιστικής οφειλής των ενδιαφερομένων συνιστά μὲν θεμιτό σκοπό καθεαυτό, άσχετο δε και ξένο με τους εν γένει σκοπούς του Ν. 44979/2017 και δυσανάλογα επαχθέστερο σε σχέση με τον επιδιωκόμενο, μέσω του περιορισμού σκοπού. Έτσι, η δυνατότητα άρνησης έκδοσης ή ανανέωσης των αδειών υπαίθριου εμπορίου από τους δήμους, όταν δεν προσκομίζεται η φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα των αιτούντων πρέπει να επανεξετασθεί ως προς τη συνταγματικότητά της. Επιπρόσθετα, ο ανωτέρω περιορισμός είναι αμφίβολο εάν στην εξεταζόμενη περίπτωση αποτελεί αναγκαίο και κατάλληλο μέτρο για την πραγματοποίηση των ταμειακών σκοπών του Κράτους, καθώς αποτελεί το πλέον επαχθές μέτρο, το οποίο επιβαλλόμενο στο στάδιο της έναρξης μιας επαγγελματικής αρμοδιότητας, εκμηδενίζει κάθε προοπτική οικονομικής εξέλιξης ή ανάπτυξης των ενδιαφερομένων και κατ' επέκταση της εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους. Αντιθέτως, η φορολογική και ασφαλιστική διοίκηση διαθέτουν πλήθος άμεσων και έμμεσων μέτρων αναγκαστικής ικανοποίησης των απαιτήσεών τους και σε χρόνο προσφορότερο από αυτόν της έναρξης μιας επαγγελματικής δραστηριότητας. Επίσης, εξέφρασε προβληματισμός σχετικά με τη γενικότερη εναρμόνιση των των επίμαχων περιορισμών προς την αρχή της ισότητας, κατ'

άρθρ. 4 παρ. 1 του Συντάγματος σύμφωνα με την οποία «οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον το νόμου», στο πλαίσιο της οποίας η Πολιτεία οφείλει να αντιμετωπίζει με όμοιο τρόπο ομοειδείς καταστάσεις.....και ότι η προσκόμιση ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας εισάγουν διακριτική μεταχείριση της συγκεκριμένης επαγγελματικής κατηγορίας, η οποία δεν είναι νομικά και ηθικά ανεκτή»

Έτσι η Πολιτεία, εισακούγοντας την θέση της Ανεξάρτητης Αρχής του Συνηγόρου του Πολίτη, έκανε δεκτή τη θέση αυτή και με το άρθρο 84 του Ν. 4582/2018 κατήργησε την υποχρέωση φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας για τη θεώρηση – ανανέωση των αδειών των πωλητών Λαϊκών αγορών, με την κατάργηση της περ. γ της παρ. 1 του άρθρου 22 και της διαγραφής της παρ. 2 του άρθρου 11 του Ν. 4497/2017.

Κατά τα ανωτέρω, και μόνο η απλή σκέψη από πλευράς του Υπουργείου να επαναφέρει την φορολογική ενημερότητα για τη θεώρηση – ανανέωση των αδειών μας συνιστά νομική αυθαιρεσία, προσβολή του Θεσμού της Ανεξάρτητης Αρχής του Συνηγόρου του Πολίτη και καταπάτηση κάθε έννοιας οικονομικής και επαγγελματικής μας ελευθερίας όπως αυτή την προασπίζει το άρθρο 5 παρ. 2 του Συντάγματος και έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας, από τη στιγμή μάλιστα που ήδη η Πολιτεία έχει κάνει δεκτή τη θέση – άποψη και παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη. Ακόμη όμως και να αγνοήσετε το πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη – παρότι κατά την γνώμη μας επιβάλλεται να συνεχίσετε να αποδέχεστε όπως η προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου διότι το Κράτος διέπεται από την Αρχή της συνέχειας, δεν μπορείτε να αγνοήσετε και να εντάξετε αναλόγως στο Νομοσχέδιο την υπ' αριθμ. 145/2018 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Άρθρο 32 παρ. 6 : « Αναγκαίος όρος για την επαναχορήγηση θέσης σε λαϊκές αγορές και στο στάσιμο εμπόριο, καθώς και του δικαιώματος για πλανόδια δραστηριοποίηση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 37, είναι η πώληση του 70% τουλάχιστον της δηλωθείσας ποσότητας στο ΟΣΔΕ για τα είδη που αναφέρονται στην άδειά του, που πιστοποιείται από τις δηλωθείσες ποσότητες στην ψηφιακή πλατφόρμα e-Καταναλωτής σύμφωνα την παρ. 2 του άρθρου 41»

Η διάταξη αυτή είναι αντίθετη σε κάθε πνεύμα ελεύθερης οικονομίας και ελεύθερης οικονομικής διάθεσης και δραστηριότητας, αφού ουσιαστικά στραγγαλίζει το δικαίωμα επιλογής και ελεύθερης πώλησης των παραγόμενων προϊόντων. Η διάταξη είναι αντίθετη στη βασική αρχή της οικονομίας η οποία είναι η ελεύθερη άσκηση οικονομικής δραστηριότητας τόσο στην εγκατάσταση όσο και στην ελεύθερη επιλογή διάθεσης του προϊόντος. Είναι αντίθετη στην Αρχή της ελεύθερης και ανταγωνιστικής αγοράς, στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ε.Ε. σε θέματα εμπορίου, αλλά και παράλληλα αντισυνταγματική, αφού περιορίζει ανεπίτρεπτα την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας όπως αυτή εκδηλώνεται μέσα από την επιχειρηματική δραστηριότητα.

Είναι αδιανόητο, ένας παραγωγός ο οποίος θα βρει να πουλήσει το προϊόν στην ελεύθερη αγορά σε διπλάσια τιμή (π.χ. για εξαγωγή επειδή σε κάποια χώρα υπήρξε έλλειψη), να είναι υποχρεωμένος να το διαθέσει στη λαϊκή αγορά διαφορετικά δεν θα του επαναχορηγηθεί η θέση !!!

Η θέση του Υπουργείου είναι υποκριτική, αντιφατική και αλλοπρόσαλλη. Από τη μια διατείνεστε ότι θα εκσυγχρονίσετε τον παραγωγό και θα τον κάνετε ταυτόχρονα έμπορο και επιχειρηματία και από την άλλη τον περιορίζετε και στραγγαλίζετε κάθε επιχειρηματική του δράση όπως είναι εν προκειμένω η ελεύθερη και συμφέρουσα γιαυτόν διάθεση του προϊόντος του. Από τη μια δηλώνετε θιασώτες της ελεύθερης οικονομίας και από την άλλη θέτετε απαράδεκτους περιορισμούς στην ελεύθερη διάθεση του προϊόντος.

Επιπλέον, είναι αδιανόητο υψηλό το ποσοστό που απαιτείται να διατεθεί από έναν

παραγωγό πωλητή στις λαϊκές αγορές που αυτός συμμετέχει. Επιπροσθέτως δεν λαμβάνονται υπόψη φυσικά αιτία και φυσικές καταστροφές που μπορεί να οδηγήσουν σε απώλεια των δηλωθέντων στο ΟΣΔΕ ποσοτήτων, με αποτέλεσμα ακόμα και για ένα γεγονός που οφείλεται σε ανωτέρα βία να παίξει καθοριστική σημασία στη μη επαναχορήγηση της θέσης.

Επιπροσθέτως, για τα μέλη συνεταιρισμών το ποσοστό περιορίζεται ανατιολόγητα στο 25%. Γιατί αυτή η απαράδεκτη διάκριση;

Είμαστε παντελώς αντίθετη στη διάταξη αυτή την οποία και θα πολεμήσουμε με κάθε νόμιμο τρόπο ακόμη και δικαστικώς. Προτείνουμε την άμεση εξάλειψη της συγκεκριμένης διάταξης.

Άρθρο 37 : Να εξευρεθεί τρόπος να εισπράττεται το ημερήσιο τέλος ανά ημέρα προσέλευσης, έτσι ώστε και το ημερήσιο τέλος να καταβάλλεται αυθημερόν αλλά και να μη σωρεύονται χρέη. Προτείνουμε ή την είσπραξη επιτόπου από υπαλλήλους του φορέα λειτουργίας ή τη χρήση ηλεκτρονικής κάρτας πληρωμής κατά την προσέλευση, διαφορετικά να μην είναι δυνατή η δραστηριοποίηση κατά την ημέρα εκείνη.

Άρθρο 37 παρ. 3 ε΄: Ευχαριστούμε για μια ακόμη φορά για την ίση μεταχείριση που μας επιφυλάσσετε έναντι του στεγασμένου εμπορίου. Αλήθεια, σοβαρά τώρα, και για το στεγασμένο εμπόριο ισχύει η απώλεια αδειας του καταστήματος αν δεν εκδώσει τρεις αποδείξεις ; Θα πρέπει να καταλάβετε ότι αισθανόμαστε στοχοποιημένοι και κυνηγημένοι και παραβιάζετε τόσο την αρχή της αναλογικότητας του μέτρου όσο και την αρχή της ισότητας. **Απαιτούμε την άμεση απόσυρση της διάταξης, άλλως την ίση μεταχείριση για όλους, στεγασμένο και υπαίθριο εμπόριο.**

Αρ. Πρωτ. Ένωσης 368/28-04-2021

Άρθρο 39 : Είναι επιβεβλημένο να γίνει πλήρης αποσαφήνιση στους ορισμούς του νόμου (άρθρο 1) για το τι είναι το ημερήσιο τέλος και τι η αξία θέσης. Είναι διάσπαρτη σε διάφορες διατάξεις του Νομοσχεδίου η φράση «αξία θέσης». Ειδικά για το χώρο της Λαϊκής Αγοράς δημιουργεί σύγχυση και θα δημιουργηθούν παρερμηνείες κατά την εφαρμογή του νόμου. Στη Λαϊκή αγορά το τέλος είναι ένα και ενιαίο για όλους ανά μήκος πάγκου. Είναι ανεπίτρεπτο να υπάρχουν διατάξεις που ομιλούν για αξία θέσης στη Λαϊκή αγορά. Το ημερήσιο τέλος να ορίζεται τι είναι και να αφορά μόνο τους δραστηριοποιούμενους στις λαϊκές αγορές για τις οποίες θα είναι και το μοναδικό τέλος ενώ αξία θέσης να ορίζεται και να αφορά μόνο στο στάσιμο εμπόριο, προς αποφυγή κάθε παρερμηνείας από τους φορείς λειτουργίας. Επιβάλλεται ο καθορισμός ενιαίου ημερησίου τέλους για κάθε λαϊκή και όχι καθορισμός ημερησίου τέλους για τις θέσεις όπως αφήνεται να διαφανεί σε διάφορες διατάξεις.

Να συνεχισθεί, όπως ισχύει σήμερα, ο καθορισμός του ημερησίου τέλους απόλυτα με όρους ανταποδοτικότητας. Διαφορετικά ο ημερήσιο τέλος να ορίζεται από το Υπουργείου με πληθυσμιακά κριτήρια. Να προβλεφθεί διάταξη ότι ποσοστό 20% του ημερησίου τέλους θα διανεμεται με τη μορφή κουπονιών σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες για αγορές από τη λαϊκή αγορά του Δήμου τους τα οποία θα διαχειρίζονται οι Κοινωνικές Πρόνοιες των Δήμων ή των Περιφερειών.

Ειδικά για το ημερήσιο τέλος να τονισθεί ο ανταποδοτικός χαρακτήρας αυτού και να αποτυπωθεί σαφώς ο τρόπος που θα ορίζεται καθαρά με όρους ανταποδοτικότητας του ημερησίου τέλους.

Έτσι προτείνουμε η παρ. 1 εδ α του άρθρου 39 να αντικατασταθεί ως εξής : «Οι προσερχόμενοι στις λαϊκές αγορές της χώρας κάτοχοι επαγγελματικών ή παραγωγικών αδειών υποχρεούνται να καταβάλουν ημερήσιο ανταποδοτικό τέλος στους φορείς

λειτουργίας αυτών, το οποίο προορίζεται για την κάλυψη των πάσης φύσεως λειτουργικών αναγκών, τη διασφάλιση συνθηκών δημόσιας υγείας, τη φύλαξη των χώρων λειτουργίας των λαϊκών αγορών, τον εκσυγχρονισμό, τη βελτίωση και την προβολή αυτών. Το ύψος του ημερήσιου τέλους, η διαδικασία και ο τρόπος καταβολής και είσπραξής του, καθώς και κάθε σχετικό θέμα, ρυθμίζονται με αποφάσεις των Περιφερειακών Συμβουλίων της Περιφέρειας Αττικής και της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας αντίστοιχα, για τις λαϊκές αγορές που λειτουργούν στην Περιφέρεια Αττικής και στη Μητροπολιτική Ενότητα Θεσσαλονίκης της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, οι οποίες εγκρίνονται από τον αντίστοιχο Περιφερειάρχη. Για τις λοιπές λαϊκές αγορές της χώρας τα ανωτέρω ζητήματα ρυθμίζονται με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του οικείου Δήμου. Ως προς τον καθορισμό του ύψους του τέλους, η ανωτέρω απόφαση του Περιφερειακού Συμβουλίου ή του Δημοτικού Συμβουλίου αιτιολογείται ειδικά, λαμβάνοντας υπόψη τον ανταποδοτικό χαρακτήρα αυτού.»

Άρθρο 41 : Είναι απαράδεκτο να εξομοιώνετε τους μικρούς παραγωγούς του μόχθου και τους μικρούς εμπόρους νωπών λαχανικών και φρούτων με τις μεγάλες Υπεραγορές τροφίμων - μεγάλα σούπερ μάρκετ και τις πολυεθνικές εταιρίες με συνολικό ετήσιο κύκλο εργασιών τα 90.000.000 ευρώ και να απαιτείτε από εμάς τη συμμετοχή στο πληροφοριακό σύστημα του e- katanaolotis. Συγκεκριμένα στον προσφάτως ψηφισθέντα νόμο 4796/2021 αναφέρεται : «Επιβάλλεται υποχρέωση στις επιχειρήσεις υπεραγορών τροφίμων που ασκούν δραστηριότητες λιανικής πώλησης («super markets»), των οποίων ο συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών ξεπερνάει τα ενενήντα εκατομμύρια (90.000.000) ευρώ ετησίως, να ενημερώνουν καθημερινά την ηλεκτρονική πλατφόρμα e-Καταναλωτής της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, με τις ημερήσιες τιμές των προϊόντων, καθώς και με τα δεδομένα που προσδιορίζονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα .. Επισύρει διοικητικό πρόστιμο ύψους από χίλια (1.000) έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ η μη υποβολή ή η υποβολή ανακριβούς δήλωσης, ανάλογα με τον κύκλο εργασιών της επιχείρησης και κατά περίπτωση.»

Με την ίδια λογική του Υπουργείου, εμείς με τζίρους 10, 20 ή 30 ή 50 χιλιάδων ευρώ δεν θα πρέπει να εξομοιωθούμε και να αντιμετωπισθούμε με τους ίδιους όρους με τις επιχειρήσεις που έχουν κύκλο εργασιών κάτω από 90.000.000 ευρώ ; Ποια η λογική του Υπουργείου και ποια ίση μεταχείριση ;

Θα πρέπει να καταλάβετε ότι οι λαϊκές αγορές εργάζονται με συγκεκριμένο και συνειδητοποιημένο καταναλωτικό κοινό το οποίο γνωρίζει πολύ καλά για πιο λόγο προσέρχεται στη Λαϊκή Αγορά και μάλιστα είναι και απόλυτα ικανοποιημένο (οράτε πρόσφατη έρευνα του Ινστιτούτου Καταναλωτή). Ο καταναλωτής προσέρχεται για την άριστη ποιότητα των προϊόντων μας, εκ προοιμίου γνωρίζει τις καλύτερες τιμές μας, έρχεται πολλές φορές για εμάς που μας γνωρίζει, έρχεται για να διασκεδάσει, να επικοινωνήσει, να κάνει τη βόλτα του. Κανείς δεν θα μπει να συγκρίνει στο e καταναλωτής όπως λανθασμένα νομίζετε και τι νομίζετε ότι θα επιτύχετε πέρα από την επιπλέον επιβάρυνσή μας.

Μας κάνετε τη χάρη να μετατοπίσετε την ώρα ανάρτησης από τις 7 το πρωί στις 8 το πρωί !!! Προφανώς δεν το γνωρίζετε και ίσως δεν σας ενδιαφέρει και πολύ ότι τις ώρες εκείνες το χειμώνα στην Κοζάνη ή στην Καστοριά επί παραδείγματι, ο αέρας λυσομανά, ή βρέχει ή χιονίζει και η θερμοκρασία είναι -5 τουλάχιστον. Οι περισσότεροι από εμάς για να προετοιμαστούν και να φτάσουν για να στήσουν πάγκο στο χώρο της λαϊκής, έχουν ξυπνήσει 2-3 ή και τέσσερις ώρες νωρίτερα, δηλαδή στις 4 τα ξημερώματα ανάλογα από πού είναι και πόσο μακριά είναι η λαϊκή. Πολλοί από εμάς διαθέτουν μεγάλο αριθμό κωδικών, τα οποία είναι αδύνατο να καταχωρηθούν άμεσα και με ευκολία και απαιτούν

πολύ χρόνο και εξειδίκευση και γνώσεις στο χειρισμό ηλεκτρονικών μέσων, τις οποίες και δεν διαθέτουμε, ούτε και έχουμε υπαλλήλους για τέτοιου είδους εργασίες. Τόσο εμείς όσο και οι υπάλληλοί μας χαμηλής μόρφωσης και χειρωνακτές είμαστε. Δεν έχουμε τη δυνατότητα που έχει ένα σουπερ μάρκετ ενδεχομένως. Αυτό για εμάς προϋποθέτει ένα επιπλέον δυσανάλογο κόστος τόσο για την πληρωμή κάποιου υπαλλήλου ή προσώπου που γνωρίζει (π.χ. λογιστής) όπως και την αγορά σύγχρονου ψηφιακού ηλεκτρονικού μέσου. Αναρωτιόμαστε αν το ίδιο υποχρεούται να κάνει ένα κατάστημα του στεγασμένου εμπορίου κάθε μέρα πριν το άνοιγμά του ; (ένα κατάστημα με εσώρουχα, ένα κατάστημα ψιλικών, ένα κατάστημα υποδημάτων κλπ). Θα πρέπει επιτέλους να κατανοήσετε ότι το κοινό που απευθύνεται στις λαϊκές αγορές είναι συγκεκριμένο και ουδόλως ενδιαφέρεται για την πλατφόρμα e-Καταναλωτής και φυσικά ουδέποτε θα ενδιαφερθεί. Γνωρίζει πολύ καλά πως και γιατί έρχεται και ψωνίζει στη λαϊκή αγορά. Τι εξυπηρετεί το μέτρο αυτό; Προτείνουμε την άμεση απόσυρσή του από το Νομοσχέδιο.

Άρθρο 47 παρ.4. α. «Η θέση δραστηριοποίησης ή το δικαίωμα πλανόδιας δραστηριοποίησης ανακαλείται για έξι (6) μήνες, εφόσον σε διάστημα δύο (2) ετών, ο δικαιούχος πωλητής υποπέσει σε οποιαδήποτε παράβαση του νόμου για πάνω από έξι (6) φορές. Αν έχει υποπέσει σε διάστημα δύο (2) ετών σε έξι (6) παραβάσεις, η Υπηρεσία που καταχώρησε και βεβαίωσε την τελευταία παράβαση ενημερώνει εγγράφως τον δικαιούχο πωλητή για τις επιπτώσεις της επιπλέον παράβασης»
Εδώ θα επαναλάβουμε ότι και για το άρθρο 37 παρ. 3 ε' ότι δηλαδή σας ευχαριστούμε για μια ακόμη φορά για την ίση μεταχείριση που μας επιφυλάσσετε έναντι του στεγασμένου εμπορίου. Αλήθεια, σοβαρά τώρα, και για το στεγασμένο εμπόριο το ίδιο ισχύει; Θα πρέπει να καταλάβετε ότι αισθανόμαστε στοχοποιημένοι και κυνηγημένοι και παραβιάζετε τόσο την αρχή της αναλογικότητας του μέτρου όσο και την αρχή της ισότητας. **Απαιτούμε την άμεση απόσυρση της διάταξης, τη μείωση της ανάκλησης σε είκοσι ημέρες, άλλως την ίση μεταχείριση για όλους, στεγασμένο και υπαίθριο εμπόριο.**

Άρθρο 50 παρ. 2 : « Η άσκηση δικαστικής προσφυγής κατά της προσωρινής ή οριστικής ανάκλησης της άδειας, καθώς και κατά της απόφασης που εκδόθηκε επί της ενδικοφανούς προσφυγής σύμφωνα με την παρ. 1, δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα»
Είναι απαράδεκτο και άκρως δυσμενές να μην προβλέπεται η το ανασταλτικό αποτέλεσμα της δικαστικής προσφυγής. Κατά τις ιδίαν συναντήσεις μας στον προηγούμενο διάλογο με τον κ. Γενικό Γραμματέα, του είχαμε τονίσει την αναγκαιότητα να προβλέπεται το ανασταλτικό αποτέλεσμα των ενδίκων μέσων. Είχαμε εξηγήσει και μάλιστα με συγκεκριμένα παραδείγματα, περιπτώσεις συναδέλφων μας που στα διοικητικά Δικαστήρια δικαιώθηκαν μετά από τρία (3) ή πέντε (5) χρόνια. Γνωρίζοντας κύριοι την πολύ αργή απονομή της δικαιοσύνης στη χώρα μας, θα πρέπει να επιβάλλεται ο ανασταλτικός χαρακτήρας των ενδίκων μέσων, διαφορετικά διαμορφώνονται καταστάσεις μη αναστρέψιμες, καταστρέφονται ζωές και περιουσίες και σε αρκετές περιπτώσεις ζημιώνεται το δημόσιο, αφού σε περίπτωση θετικής δικαστικής απόφασης για τον διοικούμενο, η Πολιτεία καλείται να καταβάλει μεγάλα ποσά για ηθική βλάβη και διαφυγόντα κέρδη. Είναι λοιπόν αδιανόητη η απαγόρευση του ανασταλτικού αποτελέσματος των ενδίκων μέσων και την μη πρόβλεψή της την εντοπίζουμε μόνο σε κάποιες υποσαχάριας χώρες και όχι σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος, σε μια σύγχρονη ευνομούμενη Πολιτεία.

Άρθρο 52 : Θα πρέπει με κάθε τρόπο να διευκρινισθεί έτσι ώστε να μη επιδέχεται αμφισβήτηση ότι οι υφιστάμενοι σήμερα δραστηριοποιούμενοι πωλητές και μετά την πάροδο της πενταετίας δύνανται να ανανεώσουν την άδεια τους ΔΙΑΤΗΡΩΝΤΑΣ και τις θέσεις τους αρκεί να πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 32 περί ανανέωσης των

αδειών, (όπου ελπίζουμε και εκεί να γίνουν δεκτές οι θέσεις μας περί ενημερότητας κλπ). Η διατύπωση της διάταξης δημιουργεί ανασφάλεια στους πωλητές ότι μετά την πάροδο της πενταετίας μπορεί να απωλέσουν τις θέσεις τους.

Ελπίζουμε πως λάθη και παραλείψεις που υπάρχουν να διορθωθούν κατά την τελική επεξεργασία του Νομοσχεδίου πριν την ψήφιση η παρ. 8 η οποία μας παραπέμπεται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 8. Οι παράγραφοι αυτοί δεν υπάρχουν στο άρθρο 8 της αναρτημένης διαβούλευσης.

Στην παρ. 3.γ επαναφέρετε από το παράθυρο την ασφαλιστική ενημερότητα, ενάντια σε κάθε έννοια ίσης μεταχείρισης και ενάντια στο πόρισμα του Συνηγόρου του Πολίτη αλλά και της υπ' αριθμ. 145/2018 Γνωμοδότησης του ΝΣΚ. (αναλυτικά αναφερθήκαμε παραπάνω)

Άρθρο 53 : Σε κάθε ευνομούμενη σύγχρονη Πολιτεία ο διοικούμενος γνωρίζει εκ των προτέρων τη Νομοθεσία και τους όρους που διέπεται η επαγγελματική του δραστηριότητα. Επιβάλλεται να γνωρίζει τι θα πουλάει, πως θα το πουλάει, ποιους περιορισμούς έχει. Δυστυχώς το Υπουργείο με τη διάταξη του άρθρου 53 μας επιστρέφει σε απολυταρχικά καθεστώτα της «αρχής του ενός ανδρός», δίνοντας απαράδεκτες υπερεξουσίες στον εκάστοτε Υπουργό Ανάπτυξης να νομοθετεί, να αλλάζει, να αλλοιώνει διατάξεις νόμου, και να ορίζει αυθαίρετα το μέλλον μας και την επαγγελματική μας δραστηριότητα. Παρέχονται με τη διάταξη αυτή του άρθρου 53 «σκοτεινές» αρμοδιότητες στον εκάστοτε Υπουργό και μάλιστα για θέματα που θα μπορούσαν ήδη να περιγράφονται και να προβλέπονται σαφέστατα στο Νομοσχέδιο. Εκφράζουμε την πλήρη αντίθεσή μας και την ένταξη στο Νομοσχέδιο διατάξεων σαφών και ευκρινών για όλα τα θέματα του υπαιθρίου εμπορίου. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να αφήσουμε τις τύχες μας και την εργασία μας στη βούληση ενός ανδρός. Εξάλλου και κατά το Σύνταγμα, οι εξουσιοδοτικές διατάξεις θεσπίζονται μόνο για θέματα που δεν μπορούν να διευθετηθούν ή να θεσπιστούν κατά την ψήφιση του Νόμου. Οι περισσότερες, αν όχι όλες οι εξουσιοδοτικές διατάξεις του άρθρου 53 του Νομοσχεδίου μπορούν και επιβάλλεται να θεσπιστούν τώρα.

Κατόπιν τούτων, δεδομένου ότι είμαστε πλήρως αντίθετοι σε μεγάλος μέρος του Νομοσχεδίου και προς αποφυγή διενέξεων, αντιδράσεων, κινητοποιήσεων και δικαστικών προσφυγών, που θα επιφέρουν τεράστια ταλαιπωρία και αναστάτωση σε όλους μας και στο καταναλωτικό κοινό

Προτείνουμε : να «παγώσετε» την ψήφιση του Νομοσχεδίου και την επανέναρξη ενός τίμιου επικοινωνιακού και πρωτίστως καλόπιστου διαλόγου».

Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων!

Ο Πρόεδρος
Ανδρέας Π. Διβαζένης
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΕΤΟΣ Η' Μ' Α' - 11
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Η Γραμματέας
Βερόνικα Π. Σοφειά

